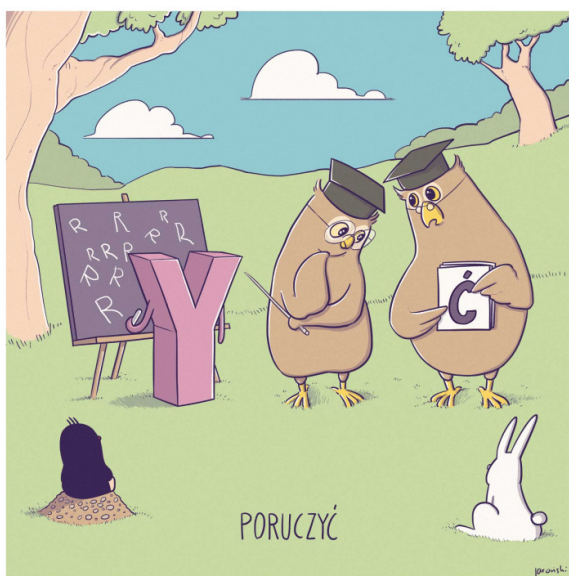

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

PORUCZYĆ

il. Paweł Jaroński

Piękne, staropolskie słowo PORUCZYĆ, dziś odczuwane jako książkowe i używane w stylu wysokim, oznacza 'oddać coś komuś z zaufaniem; zostawić coś pod czyjąś opieką; powierzyć coś komuś'. Jest to stare słowo, notowane od XV w., również w postaci niedokonanej PORUCZAĆ, a było powszechnie używane jeszcze w języku prawnym okresu międzywojennego, kiedy to w ustawach zamieszczano przepis stanowiący, że wykonanie danej ustawy porucza się określone ministrowi. Dawniej miało też inne znaczenia: 'oddać pod osąd', 'rozkazać, nakazać', 'wydać polecenie' – bliższe dzisiejszemu znaczeniu tak samo brzmiącego czasownika w języku czeskim. Czeskie poručit i polskie PORUCZYĆ to etymologicznie to samo słowo: w XV w. zapożyliśmy poručit (wówczas poručiti) od Czechów, utwardzając je w PORUCZYĆ i z czasem zmieniając jego znaczenie. Rdzennie polskim odpowiednikiem czeskiego z pochodzenia słowa PORUCZYĆ jest czasownik PORĘCZYĆ, współcześnie jednak znacznie różniący się od niego znaczeniowo. PORĘCZYĆ dało nam PORĘKĘ, PORĘCZYCIELA i PORĘCZENIE, dobrze zdomowione w języku prawnym, a od czasownika PORUCZYĆ już na gruncie polszczyzny utworzony został rzeczownik PORUCZNIK, historycznie bowiem PORUCZNIK to 'oficer, któremu poruczono określone zadanie'.